

متن پرسش

یادداشت قدیمی دیدم که روایت مقام ليله القدری حضرت زهرا (س) را معتبر نمی داند. شما به عنوان نویسنده کتابی که این روایات را شرح کرده چه دفاعی از این روایات دارید؟ او مدعی است: از میان روایاتی که قائلان به تأویل حقیقت شب قدر به حضرت فاطمه (س) برای اثبات مدعای خود بیان می کنند، تنها مضمون ۴ روایت موافق با این مدعاست که همگی جزء اخبار آحاد ضعیف می باشند و هیچ گونه قرائنی نیز وثاقت صدوری آنها از معصومین (ع) را تأیید نمی کند و در میان قدماء نیز از شهرت برخوردار نبوده و تنها بر اساس ملاک های برخی اخباریون مبنی بر صحت تمامی احادیث کتب اربعه، می توان به صحت این روایات حکم کرد. از این رو، چه با ملاک قدماء یعنی وثاقت صدوری و چه ملاک متأخران یعنی اعتبار اسنادی، احادیث تأویل شب قدر به حضرت فاطمه (س) معتبر نمی باشد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به سخن عالم ذوالفنون حضرت آیت الحق آیت الله حسن زاده توجه فرمایید که فرمودند: «از عظمت حضرت زهراى مرضیه «سلام الله علیها» در حیرت بودم تا اینکه استاد بزرگ ایشان یعنی آیت الله شعرانی می فرمایند در این مورد به روایت مشهور حضرت صادق «علیه السلام» نظر کن که فرموده اند: «فَمَنْ عَرَفَ فَاطِمَةَ حَقَّ مَعْرِفَتِهَا، فَقَدْ أَدْرَكَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ»؛ آیا به سخن اندیشمندی بی نظیر همچون آیت الله شعرانی می توان بی تفاوت بود؟ و البته عمده روایات غیر فقهی ما حساسیتی برای نقل سلسله سند در بین عالمان نبوده است و نباید به جای توجه به محتوای روایات تنها به سلسله سند تکیه کرد وگرنه بسیاری از متون گرانقدر ما مانند «مناجات شعبانیه» و قسمت دوم مناجات امام حسین «علیه السلام» در روز عرفه، سلسله سند ندارد ولی به گفته آیت الله جوادی مگر می شود این نوع معارف جز از سرچشمه شخصیت های معصوم صادر شود؟ موفق باشید